

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 18 maja 2020 r.

DIH-2.709.8.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 56/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 6 stycznia 2020 r., złożonego przez Pana S[...] S[...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą S[...] S[...] „[...]” Firma Handlowa, stałe miejsce wykonywania działalności Leszczyna [...], (zwanego dalej: Stroną lub Przedsiębiorcą), od decyzji nr 249/2019 z dnia 19 grudnia 2019 r. wydanej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (nr akt kontroli: ZT.8361.235.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwagi na to, że przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez te paliwa stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego świadectwem jakości, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ww. ustawy,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 15 stycznia 2020 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy ZT.836.235.2019.

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniach 2 i 15 października 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr ZT.8361.235.2019, przeprowadzili kontrolę dotyczącą przestrzegania przez Przedsiębiorcę obowiązków określonych w art. 6c, 6d oraz zakazu, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), czyli obowiązku wystawiania świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywania nabywcy jego potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii, zgodności treści świadectwa jakości z wymaganiami ustawowymi, oraz przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu niektórych paliw stałych. Czynności przeprowadzono w należącym do Przedsiębiorcy składzie węgla w miejscowości Leszczyna [...]. Przed ujawnieniem charakteru służbowego Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali zakupu kontrolnego paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek, oferowanego do sprzedaży w workach 25 kilogramowych, nieoznaczonego ceną. Osoba obsługująca, ustnie oświadczyła, że cena węgla będącego przedmiotem zakupu kontrolnego wynosi 1.000,00 zł za tonę. Za sprzedane dwa opakowania jednostkowe osoba obsługująca policzyła i pobrała należność w kwocie 50.00 zł, wystawiając fakturę nr FV/2019/7s z dnia 2 października 2019 r., na kwotę 25.01 zł, kserokopia zdjęcia ww. faktury została dołączona do akt kontroli. Ponadto w trakcie dokonywania zakupu kontrolnego – tłumacząc to wymogami ustawowymi - zażądano od nabywcy okazania dowodu tożsamości z którego sporządzono kartotekę kupującego zawierającą imię i nazwisko, a także zażądano podania adresu. Osoba obsługująca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek stanowiącego przedmiot zakupu kontrolnego nie wydała potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości dla ww. paliwa stałego.

Po ujawnieniu charakteru służbowego Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, okazali osobie obsługującej legitymacje służbowe i ustalili, iż obsługującym był Pan S[...] S[...]. Przedsiębiorcy doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr ZT.8361.235.2019 z dnia 2 października 2019 r. wraz z pisemnym pouczeniem dotyczącym praw i obowiązków kontrolowanego przedsiębiorcy. Paliwo stałe stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego zostało zwrócone w stanie nienaruszonym, bez strat ilościowych, za zwrotem zapłaconej należności. Wyjaśnienia Przedsiębiorcy dotyczące faktury nr FV/2019/7s z dnia 2 października 2019 r. zostały dołączone do protokołu kontroli jako załącznik nr 2. Kontrolę, którą przeprowadzono w obecności Pana S[...] S[...] odnotowano w książce kontroli przedsiębiorcy. Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego w sortymencie ekogroszek stanowiącego przedmiot zakupu kontrolnego nie wystawił świadectwa jakości i w konsekwencji nie przekazał jego potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii, co narusza obowiązek ustawy wynikający z art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W momencie rozpoczęcia kontroli na składzie węgla znajdowały się następujące paliwa stałe:

- 1) węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, workowany w ilości 10 ton, w cenie 1.000,00 zł/t,

2) węgiel kamienny w sortymencie orzech w ilości 18 ton, w cenie 860,00 zł/t.

Łączna wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli wynosiła 25.480,00 zł. Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych, oraz że nie wprowadzał do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe ustalenia Strona potwierdziła w oświadczeniu, stanowiącym załącznik nr 1 do protokołu kontroli. Do akt kontroli załączono także kserokopie faktury VAT nr 3/08/2019 z dnia 28 sierpnia 2019 r. na zakup węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek oraz faktur dokumentujących sprzedaż węgla kamiennego w sortymencie orzech:

- 1) nr 3s/2019 z dnia 28 czerwca 2019 r.,
- 2) nr FV/2019/4s z dnia 29 sierpnia 2019 r.,
- 3) nr FV/2019/5s z dnia 23 września 2019 r.

W dniu 15 października 2019 r. został sporządzony i odczytany protokół kontroli, który Przedsiębiorca podpisał bez uwag. Ponadto został prawidłowo pouczony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia.

Pismem z dnia 26 listopada 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w związku z stwierdzonymi w trakcie kontroli nieprawidłowościami skierował do Przedsiębiorcy wystąpienie pokontrolne, w którym m. in. wniósł o wystawianie świadectw jakości i na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej wyznaczył termin do udzielenia pisemnej odpowiedzi do dnia 17 grudnia 2019 r.

Pismem z dnia 26 listopada 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów oraz o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Pismo zostało doręczone w dniu 3 grudnia 2019 r.

Strona w piśmie z dnia 5 grudnia 2019 r. oświadczyła, że jej dotychczasowy dochód ze składu opału wynosi [...]zł, przesłała także fakturę nr 1s /2018 z dnia 26 listopada 2018 r. dokumentującą sprzedaż węgla kamiennego w sortymencie orzech na kwotę 860,00 zł brutto. Ponadto Przedsiębiorca wskazał, że jest początkującym przedsiębiorcą nieobeznającym z przepisami i naruszenia przepisów dopuścił się niewiedzy, oraz że nie stać go na zapłacenie kary pieniężnej ponieważ na otwarcie działalności zaciągnął kredyt, wniósł także o łagodne potraktowanie.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 19 grudnia 2019 r., wydał decyzję nr 249/2019 nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał świadectw jakości dla paliw stałych tj. węgla kamiennego w sortymentach ekogroszek i orzech wprowadzanych do obrotu w okresie od 2 stycznia do 2 października 2019 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ww. ustawy. W uzasadnieniu decyzji Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, która wynosiła 25.480,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ I instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 czyli poprzedzającym rok kontroli, która zgodnie z przedstawioną przez Stronę fakturą wynosiła 860,00 zł. Ponadto organ I instancji uwzględnił fakt, że była to pierwsza kontrola Przedsiębiorcy dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej granicy wskazanej w ustawie. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odnosząc się do prośby Strony zawartej w piśmie z dnia 5 grudnia 2019 r. wskazał, że nie znajduje podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. W ocenie organu I instancji okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są spełnione łącznie, pomimo, że Strona uprawdopodobniła zaprzestanie naruszania prawa, wagi stwierdzonego naruszenia prawa nie można uznać za znikomą. Przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwa stałe, uchybił obowiązkowi wynikającemu z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez niewystawienie w momencie wprowadzania ich do obrotu świadectw jakości i nieprzekazanie ich potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii nabywcom tych paliw. Tym samym Strona naruszyła normy prawne ustanowione w celu zapewnienia kupującemu paliwa stałe uzyskanie w momencie ich nabycia kluczowych informacji bez konieczności podejmowania dodatkowych działań w celu ich uzyskania. To przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego zobowiązany jest do wystawienia świadectwa jakości zgodnego ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892). Zdaniem organu I instancji nie ma znaczenia mała liczba i wartość transakcji, jak również brak doświadczenia Przedsiębiorcy. W ocenie Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w stwierdzonych w sprawie okolicznościach nie istnieje również możliwość zastosowania art. 189f § 3 Kpa. Decyzja została doręczona Stronie w dniu 30 grudnia 2019 r.

Przedsiębiorca pismem z 6 stycznia 2020 r. odwołał się od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr 249/2019 z dnia 19 grudnia 2019 r. i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i poprzestanie na pouczeniu ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W treści odwołania Przedsiębiorca wskazał, że organ I instancji naruszył art. 189f § 1 Kpa poprzez jego błędną wykładnię i niezastosowanie podczas gdy waga i okoliczności naruszenia prawa, czas trwania tego naruszenia, częstotliwość niedopełniania obowiązku w przeszłości, uprzednia karalność za to samo zachowanie, działania podjęte dobrowolnie w celu uniknięcia

skutków naruszenia, brak osiągnięcia przez Stronę korzyści z naruszenia, warunki osobiste oraz zaprzestanie naruszania prawa wskazują na to, że obowiązkiem organu było odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Strona przytacza wyrok z dnia 23 października 2019 r. wydany przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w sprawie o sygn. akt III SA/Łd 445/19, z którego wynika, że art. 189f § 1 Kpa ma brzmienie kategoriyczne, wynika z niego obowiązek odstąpienia od nałożenia kary i poprzestanie na pouczeniu w przypadku zaistnienia którejś z przesłanek wskazanych w przepisie tj. znikomej wagi naruszenia prawa oraz zaprzestania naruszania prawa. Przedsiębiorca zarzucił, że organ I instancji rozstrzygając czy waga naruszenia prawa jest znikoma wziął pod uwagę jedynie, że uchybił obowiązkowi wynikającemu z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zdaniem Strony takie rozumienie znikomej wagi naruszenia prawa prowadzi do wniosku, że organ administracji publicznej nigdy nie mógłby odstąpić od nałożenia kary, bo karę nakłada się wyłącznie w przypadku naruszenia któregoś z przepisów ustawy. Przedsiębiorca powołując się na wskazania doktryny argumentuje, że ocena wagi naruszenia prawa wymaga ustalenia, czy konkretne naruszenie prawa wywołało lub mogło wywołać skutki faktyczne lub prawne w obszarze konkretnych dóbr prawnie chronionych, tj. dóbr chronionych przez naruszoną normę. Jeżeli konkretne naruszenie prawa wywołało jednostkowe i nieznacznie negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołało i wywołać nie mogło, to przyjmując należy, że waga naruszenia prawa jest znikoma. Strona podnosi, że waga naruszenia prawa powinna być ustalana w każdej sprawie indywidualnie. Przyjęcie rozumienia wagi naruszenia prawa przyjętej przez organ I instancji, prowadzi do wniosku, że w każdym przypadku, gdy Strona nie dopełni jakiegokolwiek obowiązku wynikającego z ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, automatycznie zostanie wyłączona możliwość zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Zdaniem Przedsiębiorcy przyjęta przez organ I instancji wykładnia przepisu art. 189f § 1 Kpa, jest sprzeczna z wskazaniami doktryny, że instytucja odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przejawem odejścia ustawodawcy od konstrukcji obiektywnej odpowiedzialności za naruszenie polegające na niedopełnieniu obowiązku lub naruszeniu zakazu o charakterze administracyjnym. Zdaniem Strony w tej sprawie naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wywołało jednostkowe i nieznacznie negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych. Jednocześnie jak podkreślił Przedsiębiorca nie doszło do naruszenia dóbr szczególnie chronionych, gdyż przepis ten nie chroni życia lub zdrowia, mienia w znacznych rozmiarach, ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu stron. Wskazuje również, że paliwo stałe wprowadzane przez niego do obrotu spełniało wszystkie wymagania jakościowe, a obowiązek wystawienia świadectwa jakości służy wyłącznie, jak stwierdził organ I instancji, zapewnieniu kupującemu informacji o nabywanym paliwie. Zdaniem Strony obowiązek informacyjny został przez nią spełniony w formie ustnej, bez zachowania wymaganej przepisami formy. Ponadto wnoszący odwołanie wskazuje, że zaprzestał naruszania prawa ponieważ doręczył kopie świadectw jakości tym nabywcom, którym nie wydał ich w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu, a przy kolejnych transakcjach wystawiał świadectwa jakości. Dodatkowo Strona poinformowała, że nabywcy nie zgłaszali chęci otrzymania świadectwa jakości, gdyby wyrazili takie życzenie, to wystawiłby taki dokument, ponieważ wprowadza do obrotu paliwo dobrej jakości.

Przedsiębiorca poinformował, że naruszenie wynikało z niewiedzy, a nie zamiaru wprowadzenia klientów w błąd, oraz że na rozpoczęcie pozarolniczej działalności gospodarczej zaciągnął kredyt. Ponadto Strona poinformowała, że ze względu na stan zdrowia w dniu kontroli nie umiała myśleć racjonalnie, co skutkowało niedokładnym przedstawieniem sprawy. Przedsiębiorca w treści odwołania przyznał, że naruszenie stwierdzone w decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej naruszenie miało miejsce, jednakże bezpośrednio po powzięciu informacji, osobiście udał się do klientów i dostarczył im świadectwa jakości, co spowodowało usunięcie naruszenia.

Pismem z dnia 3 lutego 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 7 lutego 2020 r.

Strona w piśmie nadanym w palcówce Poczty Polskiej w dniu 14 lutego 2020 r. złożyła wniosek o dołączenie do materiału dowodowego:

- 1) oświadczeń kupujących o odmowie wydania świadectwa jakości w dniu zakupu,
- 2) druku PIT-28 dotyczącym przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok 2019.

Ponadto w treści pisma Strona poinformowała, że nie jest w stanie zapłacić wymierzonej kary, ponieważ całoroczne dochody nie pokrywają tego zobowiązania oraz zobowiązała się do przesłania potwierdzenia złożenia zeznania podatkowego niezwłocznie po dokonaniu tej czynności.

W dniu 5 marca 2020 r. za pośrednictwem Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęła kserokopia deklaracji VAT-7 za styczeń 2019 r. wraz z urzędowym potwierdzeniem odbioru, dotycząca podmiotu Gospodarstwo Ogrodnicze S[...] S[...].

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z dnia 10 marca i następnie z 10 kwietnia 2020 r. postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że rozpatrzenie sprawy nastąpi do dnia 10 maja 2020 r.

Rozpatrując odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Kopię świadectwa jakości Przedsiębiorca poświadcza za zgodność z oryginałem i przekazuje każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, świadectwo jakości przechowuje, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Przedsiębiorcy są również obowiązani do przekazywania podmiotom kupującym, świadectw jakości w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu, a także do przechowywania ich przez okres 2 lat. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia i przekazania kupującemu świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 15 października 2019 r. (nr akt kontroli ZT.8361.235.2019). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona nie wystawiła świadectwa jakości i w konsekwencji nie wydała potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii ww. świadectwa jakości dla węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek stanowiącego przedmiot zakupu kontrolnego. Z ustaleń kontroli, która objęła okres od dnia 2 stycznia 2019 r. do dnia 2 października 2019 r. wynika, że Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w oparciu o powyższe ustalenie nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że powyższe rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona nie wystawiała świadectw jakości i w konsekwencji nie przekazywała potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii nabywcom paliw stałych. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który nie realizuje obowiązku zapisanego w art. 6c ww. ustawy podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna

z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, która wynosiła 25.480,00 zł. Ponadto organ i instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez Stronę w roku 2018 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, która zgodnie z przedłożoną przez Przedsiębiorcę fakturą VAT nr 1s/2018 wyniosła [...]zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność Przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Ponadto na podstawie art. 6c ust. 2 ww. ustawy Przedsiębiorca zobligowany był do przekazywania potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywał od niego paliwo stałe.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a administracyjna kara pieniężna jest wymierzana w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Z powyższego wynika, że powoływana przez Stronę w odwołaniu okoliczność braku znajomości przepisów, warunki prowadzenia działalności gospodarczej czy stan zdrowia nie stanowią przesłanki do uchylecia bądź zmiany decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 grudnia 2019 r. Bowiem ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Również Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane w dniu 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Co więcej, jako profesjonalista winna była dochować w tym zakresie należytej staranności i wydawać świadectwa jakości paliw stałych zgodnie z przepisami przywołanej powyżej ustawy i rozporządzenia. Fakt przekazywania przy każdej sprzedaży ustnej informacji o możliwości wydania świadectwa jakości nie stanowi realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Bowiem zakres merytoryczny świadectwa jakości określony w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazuje, że do spełnienia ustawowego obowiązku konieczne jest zachowanie formy pisemnej świadectwa jakości. Zgodnie z ww. przepisem świadectwo jakości zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Podnoszona przez Stronę w odwołaniu okoliczność braku żądań nabywców o wydanie świadectwa jakości nie stanowi okoliczności wyłączającej jej odpowiedzialność, treść przepisu art. 6c ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw jasno wskazuje, obowiązek wystawienia świadectwa jakości ciąży na przedsiębiorcy wprowadzającym do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych. Przedsiębiorca ten jest również - w myśl ust. 2 ww. przepisu - zobowiązany do przekazania poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Z powyższych przepisów wynika, że nabywca paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW winien otrzymać świadectwo jakości nabywanego paliwa stałego bez konieczności podejmowania jakichkolwiek dodatkowych czynności w tym komunikowania takiej potrzeby.

W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i poprzestanie na pouczeniu ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W treści odwołania Przedsiębiorca wskazał, że organ I instancji naruszył art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), zwanej dalej: Kpa, poprzez jego błędną wykładnię i niezastosowanie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym do rozważań o możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy uznał, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wydawane wcale nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, bowiem rozpoczęła wystawianie świadectw jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Jednakże należy zauważyć, że realizację ciążącego na niej ustawowego obowiązku podjęła w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. niewystawienie i w konsekwencji nieprzekazanie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 Kpa.

Ponieważ w rozpatrywanej sprawie nie ziściły się przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia organ odwoławczy nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f § 1 Kpa.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, za niewystawianie i w konsekwencji nieprzekazywanie świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu w kontrolowanym okresie tj. od dnia 2 stycznia 2019 r. do momentu rozpoczęcia kontroli w dniu 2 października 2019 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W momencie przeprowadzenia kontroli obowiązek ten, nie był przez Stronę realizowany.

Odnosząc się do informacji Przedsiębiorcy o braku możliwości uiszczenia kwoty nałożonej kary pieniężnej ze względu na bardzo trudną sytuację finansową. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 10.000 zł do 25.000 zł, jeżeli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że każda kwota kary pieniężnej zawierająca się w powyższym przedziale jest zgodna z prawem. Jednocześnie należy

wskazać, że Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w ramach przyznaných kompetencji zmiarkował wysokość kary pieniężnej do dolnej ustawowej granicy wynoszącej w tej sprawie 10.000,00 zł. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują możliwości wymierzenia kary pieniężnej poniżej ustawowego progu. Jednakże organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, w tej sprawie Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 189k § 1 Kpa, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo

pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2167); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) aa.